

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010027
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813010027.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Jozefa Mészároša v trestnej veci proti obžalovanému V. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 2. októbra 2013 odvolanie obžalovaného V. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. apríla 2013, sp. zn. 3T/7/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného V. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. apríla 2013, sp. zn. 3T/7/2013, bol obžalovaný V. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 1. mája 2012 o 03.55 hod. viedol po miestnej komunikácii ul. M. od I. M. ku križovatke s cestou č. R./XXXXX s ul. B. v obci Y. pod O., okres Prievidza, osobné motorové vozidlo Fiat Marea Weekend, ev. č. PD XXX H., pričom nezvládol vedenie motorového vozidla a narazil s ním do oplotenia rodinného domu č. XXX/XX, ktorého je majiteľ W. Q., pričom počas dokumentácie tejto dopravnej nehody sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky dychovou skúškou a taktiež i lekárskeho vyšetreniu.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 14 mesiacov a súčasne podľa § 61 ods. 1, 3 Tr. zák. aj na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 rokov a 7 mesiacov.

Citovaný rozsudok ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, napadol odvolaním obžalovaný V. B. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku s poukazom na to, že okresný súd podľa neho nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne posúdil právny stav veci. V súlade s obhajobou obžalovaného prednesenou pred súdom prvého stupňa poukazoval obhajca na to, že obžalovaný od začiatku trestného stíhania popieral spáchanie skutku, že v čase nehody vozidlo neriadil, že dychovú skúšku odmietol preto, že v čase, keď bol políciou k tejto skúške vyzvaný, bol chodcom a takáto povinnosť mu preto zo zákona nevyplývala, navyše políciu upozornil, že dychová skúška by aj tak bola pozitívna vzhľadom na to, že doma požíval alkohol. Namietal, že podľa jeho názoru svedeckými výpoveďami W. H., G. O., F. Q. a R. Q., na ktoré v odôvodnení odvolania poukázal a ktoré sú podľa neho rozporné, nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obžalovaný spáchal skutok, z ktorého bol obvinený. Namietal ďalej, že v prípravnom konaní neboli vykonané a ani súdu predložené žiadne vecné dôkazy (napr. daktyloskopické stopy, rekognícia), ktoré ho mohli byť jednoznačne usvedčiť alebo potvrdiť jeho obhajobu, navyše dňa 10.6.2013 bolo obhajcovi obžalovaného

doručené úradne overené písomné vyhlásenie svedka R., ktoré pripojil k dôvodom odvolania (čl. 98 až 100) a v ktorom tento svedok uviedol, že pred okresným súdom, ako aj pred vyšetrovateľom vypovedal v súvislosti so skutkom, ktorý mal spáchať obžalovaný, nepravdivo, že nevidel, kto riadil vozidlo a ani osobu, ktorá po nehode vystúpila z havarovaného vozidla, ako aj to, že v tom čase nebol triezvy, ale že bol opitý a myslel si, že ak vo veci obžalovaného bude vypovedať v jeho neprospech, tak si pomôže vo svojej vlastnej trestnej veci, pre ktorú bol v danom čase stíhaný. Poukázal tiež na to, že podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. sa vyžaduje bezprostrednosť, pričom obžalovaný nebol zastihnutý na mieste činu a v čase, keď bol vyzvaný políciou na dychovú skúšku, bol chodcom, preto podľa jeho názoru nebola daná ani subjektívna stránka činu a je sporné, či išlo o priestupok alebo by mohlo ísť o trestný čin. Na základe uvedených dôvodov alternatívne navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby trestnú vec postúpil Okresnému dopravnému inšpektorátu v Prievidzi na prejednanie priestupku, pretože tak mal podľa § 280 ods. 2 Tr. por. urobiť už okresný súd, alebo aby podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil alebo aby podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 21. júna 2013, na verejnom zasadnutí vykonanom dňa 2.10.2013 za účasti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného V. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel predovšetkým o svedecké výpovede W. H., F. Q., G. O. a W. Q., ktoré obžalovaného jednoznačne usvedčujú zo spáchania zažalovaného skutku a o vierohodnosti ktorých, vzhľadom aj na listinné dôkazy - zápisnicu o obhliadke miesta dopravnej nehody i úradný záznam povereného príslušníka policajného zboru (čl. 39 až 47, 48), nie sú žiadne pochybnosti. Vzhľadom na tieto dôkazy súd prvého stupňa dôvodne neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaného V. B. a ním navrhnutých svedkov Y. B., G. W., V. M. a W. J., pretože ich výpovede a v nich obsiahnuté tvrdenia, vzhľadom na okolnosti vecne správne uvedené súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, boli nielen rozporné, ale aj nevierohodné, vzhľadom aj na jednoznačné výpovede svedkov W. H., F. Q., G. O. a W. Q., potvrdené už uvedenými listinnými dôkazmi. Odvolací súd po preskúmaní vecí dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného V. B. zo spáchania žalovaného skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku, pričom na tieto zistenia nemá žiadny podstatný vplyv ani obžalovaným k odvolaniu priložené vyhlásenie svedka R. Q. o nepravdivosti jeho svedeckej výpovede pred súdom prvého stupňa. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného V. B. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené.

Pochybenie zo strany súdu prvého stupňa nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o treste odňatia slobody a treste zákazu činnosti. Trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho

výkonu na skúšobnú dobu 14 mesiacov so súčasne uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 rokov a 7 mesiacov zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a aj tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Odvolací súd, keďže nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uložených trestov, neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného.

Krajský súd vzhľadom na už uvedené nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a treste v prospech obžalovaného tak, ako sa domáhal vo svojom odvolaní, jeho odvolacie námietky neakceptoval a preto podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. B. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.